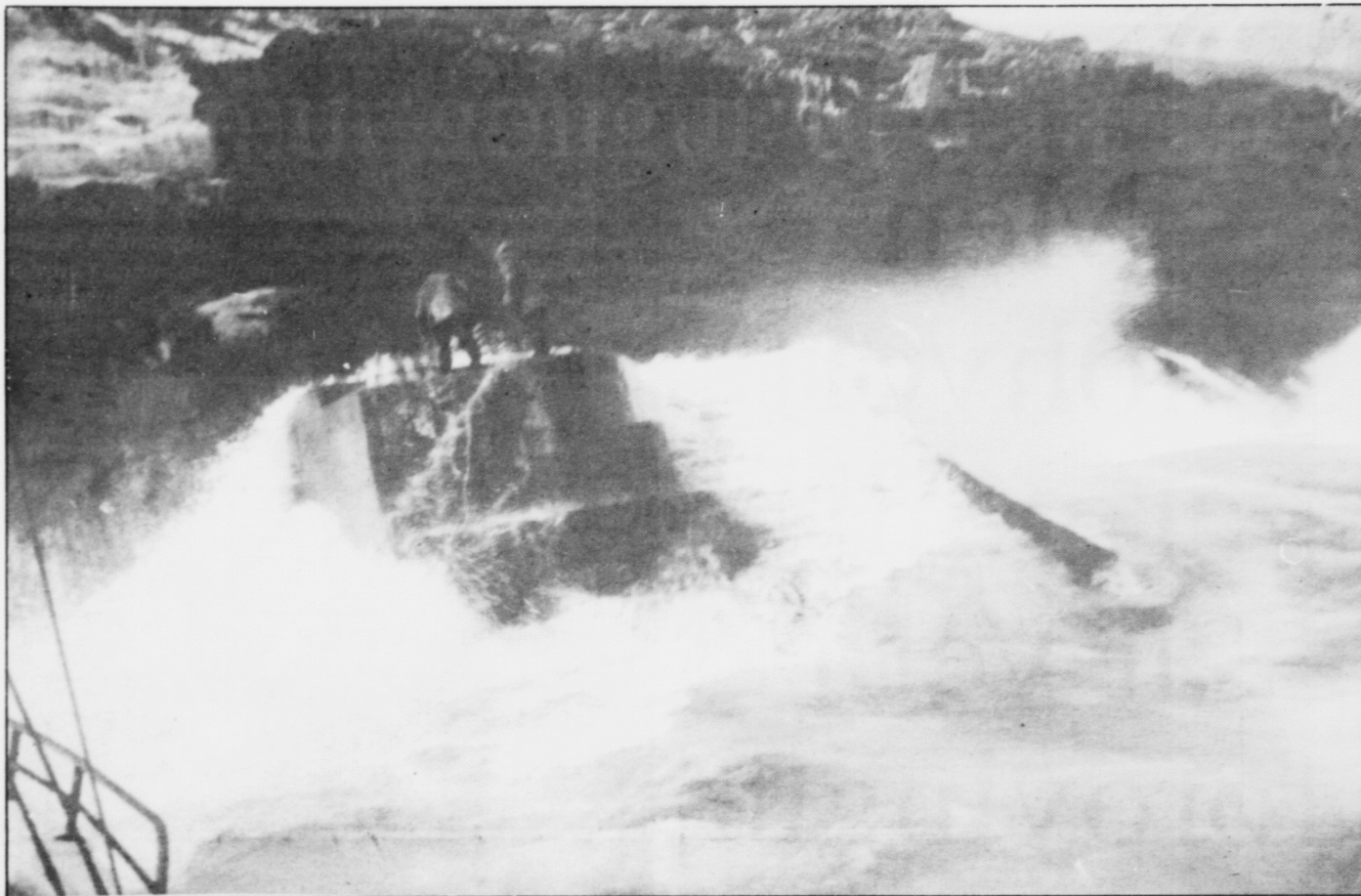

Tröllanes er brimpláss, það hefur manningin á Barsskor mangan verið vitni til. Þeir dagarnar brimið stóð í klettin var neyðugt at stjóra farmin í land. Á myndini eru teir í ferð við at stjóra mjólkadunkar (Mynd: Hjalmar W. Høgnesen)

heimin í nógv dagar.

Viðurskiptini á Tröllanesi gjørdist ikki betur tá ið kajin, ið varð bygt í 1967, fór í ódnarveðri í 1972 og aftur í 1977. Tá bar ikki til at leggja at har norðuri. Hjalmar segði at teir vóru sera harmir um hetta, tí at kajin har norðuri var sera góð, og djúpt var eisini niðurfyri, so tað lá væl fyri at leggja at har norðuri.

Stjóraðu fólk í land

Eftir at kajin var farin, fóru teir undir at brúka lítlabát, sum teir sleipaðu aftur Barsskor, og sum var nýttur at føra fólk og farmin í land við, ímeðan Barsskor lá út fyri, og bíðaði. Stundum var so ófantaligt at hetta ikki lat seg gerða, tá var ikki møgult hjá fólk at koma uppá land. Farminum var stjóraður upp á land. Tað hendi seg tó at fólk vóru stjóraði í land, men tá skuldi veðrið heldur ikki verða alt ov vánaligt.

Heilt fram til í 1989 sigldi Barsskor eisini í Kunoyinna hvønn dag, bæði til Haraldsund og til Kunoyar. Henda sigling helt uppat tá ið bygning varð gjørd um Haraldsund, og berhol var skotið ígjøgnum til Kunoyar.

Tað er ikki ov nógv sagt, at siga at Hjalmar kennur hvørt mannsbarn í Kalsoynni. Barsskor hefur

nevnliga verið einsamallur um allan flutning av ferðafólki og farni í oynna.

Ofta var trøngt á dekkinum

Serliga tey fyrru árin, var nógv at flyta. Fólk í Kalsoynni høvdu ikki oljufýring, so nógv kol var nýtt har norðuri, hetta skuldi alt flytast við Barsskor, so mangan var trøngt á dekkinum. Eisini būðu nógv fleiri fólk har norðuri tá, tey høvdu øll ørindi í Klaksvík inn ímillum. Nú er bæði flutningurin av ferðafólki og flutningurin av farni nógv minni. Hetta er partvís tí at tey ið ikki eru flutt av oynni hava øll fingið oljufýring.

Best er at sigla um Kalsoyartjørð

Spurdur um hann hevði verið glaður fyri arbeiðið hjá sær, svaraði Hjalmar, at tað hevði hann verið, men sjálvandi var tað so, at hann onkuntið hevði ynskt seg langt vekk, men hugurin kom altíð aftur. Og eftir at hava siglt aðrastaðni við Barsskor sum avloysarskip, so mátti hann sanna, at tað var Kalsoyartjørð, ið hann var glaðast fyri.

Tað er eingin annar umborð á Barsskor sum hefur verið nærtíli so leingi við sum Hjalmar. Teir ið eru við nú hava allir verið stutt við

til tað, men onkur av teimum ið vóru umborð áðrenn, vóru við í nógv ár.

Vit spurdu Hjalmar um hvat hann fór at gera nú

hann fer at gevast sum skiparin á Barsskor. Hann helt at hann mátti faa at fara at finna upp á okkurt, tí sum hann segði, tað ber ikki til

at seta seg stillan.

Tað vóru ikki bara mjólkadunkar ið vóru stjóraði í land norðuri á Tröllanesi, um veðrið ikki var alt ov vánaligt, so var endi eisini settur á ferðafólk um tey ynsktu tað. (Mynd: M. Friis-Nielsen)